

Derfor er det også, at jeg så stærkt vil anbefale, at vi får det delt op i nogle pakker, så vi kan få lejlighed til at tage stilling til nogle enkeltsager, som vi er for eller imod. Jeg synes da også, det vil styrke emnerne og initiativerne, hvis det er nogle, regeringen mener noget alvorligt med, at nogle af dem er vedtaget af et større flertal end lige nøjagtig V og K og måske Dansk Folkeparti – det er jo i hvert fald det, der skal til, for at der er flertal – således at vi andre kunne få lov til at støtte nogle af dem, om ikke dem alle sammen.

Det synes jeg da ligesom giver dem en levetidsforlængelse, for der kommer jo en tid efter denne.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 100: Forslag til lov om ændring af ejendomsværdiskatteloven og andre skattelove. (Loft over ejendomsværdiskatten og ejendomsværdiskat ved flytning).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).

(Fremsat 8/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (V):

Dette lovforslag sikrer, at skattestoppet kommer boligejerne til glæde. Nu bliver der lagt et loft over ejendomsværdiskatten, og dermed får boligejerne en mulighed for at disponere over deres privatøkonomi uden fremtidige ubehagelige overraskelser. Det giver tryghed.

I dag er det langt dyrere at bo i egen bolig end i andels- og almene boliger. Den tidligere regering gjorde med pinsepakken ejerboligen rela-

tivt dyr at bo i set i forhold til alle øvrige boligformer; men det spiller også ind, at både almene boliger og private andelsboliger er skattefrie, mens boligejerne betaler ejendomsværdiskat.

Forskellige økonomer har advaret imod denne skævvridning og forskelsbehandling, der har været af lejere og ejere med ejerne som tabere.

Dette forslag om et loft over ejendomsværdiskatten betyder, at grundlaget for ejendomsværdibeskatningen ikke vil kunne stige ud over det beløb, der fremgår af den automatiske forskudsregistrering for 2002, altså 2001-niveau plus 5 pct. Uanset om priserne på ejendomsmarkedet fortsat vil være stigende, vil boligejerne herefter være sikre på, at stigningerne i handelsværdierne ikke vil kunne udløse stigende ejendomsværdiskattebetaling.

Desuden sikrer vi nu, at boligejere, som skifter bolig, ikke skal betale dobbelt ejendomsværdi, og at ejendomsværdiskat ikke skal betales for ubeboelige ejendomme.

Venstre finder det meget positivt, at der rettes op på den urimelige skævvridning, der hidtil har været af beskatning på boligmarkedet.

Derfor støtter Venstre dette forslag, der giver boligejerne mere sikre og rimelige og trygge forhold.

Jens Peter Vernersen (S):

Det spørgsmål, der er tilbage her i dag, er et af de emner, der her i Folketinget har været diskuteret flest gange, hvis man sådan ser tilbage i tiden.

Ejendomsværdiskatten er en af de skatter, der er med til at finansiere vort velfærdssamfund, og hele debatten om beskatning har ingen mening, hvis ikke det var, fordi der i befolkningen var et bredt ønske om at værne om det velfærdssamfund, som ikke mindst Socialdemokratiet har været med til at opbygge.

Vi har i Socialdemokratiet valgt en fælles finansiering for at give den danske befolkning lige muligheder på en række områder, lige muligheder for børnepasning, lige muligheder for uddannelse, lige muligheder for at blive behandlet i sundhedsvæsenet, lige muligheder for at få en ældrepleje, lige muligheder for miljøet osv.

Vi har valgt det, der er helt unikt for os, nemlig at finansiere disse muligheder i fællesskab over vore skatter.

Kl. 17.30

Hvad angår ejendomsværdibeskatningen, er det jo sådan, at det er kommunerne og amts-

kommunerne, der får provenuet af denne beskatning. Det, som kunne være interessant at få afklaret her af ministeren, men ellers må det jo stilles som et spørgsmål, er, hvilke planer der er for at kompensere kommunerne for de tab, de nu får ved denne her fastfrysning, som er beskrevet i lovforslaget.

Skulle der være ro om den skatnedsættelse, ville det vel i øvrigt være rimeligt, da den her skat ligger ude i kommunerne, at man så sikrede, at den skatnedsættelse kom alle borgerne i kommunen til gavn. Det er vel egentlig ikke rimeligt, at man nu laver en skatteændring på det her område, der betyder, at en del af borgerne får gavn af ændringen, og andre netop ikke får det.

Virksomheden af den skattereduktion, som vi nu har her, der ligger i regeringens skattestop, blev jo helt tydelig ved førstebehandlingen af finansloven. På uddannelsesområdet blev presset så stort, at regeringen måtte opgive nogle af de store besparelser, der var fremlagt, bl.a. fordi der ville komme et sådant forslag, som vi ser her, og sådan kunne der også nævnes andre områder.

Når man sådan hører om det her forslag, så får man jo det indtryk, at vi lever i et land i økonomisk krise, uanset at VK-regeringen for kort tid siden overtog en endog meget stærk økonomi.

I en tid, hvor der er stigende pres på vores muligheder for beskatning, er det efter Socialdemokratiets opfattelse ikke klogt at reducere skatter, der ikke kan flyttes til udlandet, altså de immobile skatter.

Forslaget fremsættes jo tydeligvis uden sammenhæng med de konsekvenser, der er på boligmarkedet. Enhver ved jo – og det var også måske et spørgsmål til hr. Peter Christensen – at markedets reaktion på en fjernelse af lejeværdien vil være stigende boligpriser. Det er en diskussion, der har været ført her masser af gange, og tilkendegivelserne har været fuldstændig ens, idet boligpriserne på en- og tofamiliehuse først og fremmest fastsættes efter, hvad køberne kan betale, samt efter efterspørgslen på boliger. Det har jo helt tydeligt været situationen de sidste år. En fjernelse af lejeværdien vil altså betyde, at vi får dyrere boliger for unge mennesker, der ønsker en familiebolig.

Forslaget fremsættes på et tidspunkt, hvor det vel næppe tidligere har været så fordelagtigt at eje sin egen bolig. Vi har aldrig før haft så lav en rente på korte lån, i kreditforeningerne er den i nærheden af 5 pct.

Det er jo som sagt ikke første gang, at det her spørgsmål diskuteres, og altid har man været enig om, at når man mindsker udgifterne på det område, så betyder det, at ejendomspriserne stiger til fordel for dem, der har hus, og til ulempe for de unge mennesker, som skal ud og købe. Det blev også meget, meget nøje slået fast, da vi havde diskussionerne om skatteændringerne i 1998.

Økonomiske beslutninger på boligområdet har også stor betydning for hele samfundsøkonomien. Hvis det er sådan, at vi får en overophedning i kraft af stigninger, så siger det sig selv, at så ligger der en mulighed for inflation. Det bliver også dyrere at bygge nye huse, og der bliver også en lønstigning, som også udløser inflation. Altså samlet set er det her et problemområde, som man burde tage langt, langt mere alvorligt.

Lad mig så også sige: Regeringen gav udtryk for under valgkampen, at hvis man vandt valget, så skulle disse her skatter fastfryses fra dag 1. Det er man jo langt fra med det her forslag, kan jeg da godt nævne.

Lad mig også sige: Man er også langt fra det, som der blev givet udtryk for, da Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti tilbage i 1997 aflagde en musketered gående ud på helt af afvikle lejeværdien. Men sådan sker der jo så mange ændringer, fra man er i opposition, og til man kommer i regering. Det var det, man plejede at kalde løftebrud, når det var noget, der skete under den tidligere socialdemokratiske regering.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Når jeg nu spørger hr. Jens Peter Vernersen, er det ikke, fordi jeg er uenig, så er det faktisk, fordi der er noget, jeg ikke helt kan finde ud af. Jeg ved godt, at i politik skal man ikke stille spørgsmål, man ikke kender svaret på, men jeg løber risikoen.

Jeg er helt enig med hr. Jens Peter Vernersen i, at man skal passe på ikke at sænke immobile skatter. Altså der er så mange skatter, man kan flytte rundt med, men ikke skatter på fast ejendom. Det er vi enige om, og det tror jeg også de borgerlige partier bliver nødt til at bøje sig for på et tidspunkt.

Kl. 17.35

Men spørgsmålet er, om ejendomsværdibeskatningen i virkeligheden er en immobil skat. Det er jeg da i tvivl om den er, men det kan ske,

at vi kan få embedsmændene til at forklare os det.

Kendsgerningen er jo, at ejendomsværdibeskatningen tillægges indkomsten, og den betaler man altså der, hvor man bor. Det er faktisk nemlig et problem for nogle af de byer, som har mange helårshuse, der er købt til feriehus, Skagen eksempelvis. De klager over, at de ikke får nogen beskatning af de huse. De er fremkommet til mig med det forslag, om ikke man kunne finde ud af, at ejendomsværdibeskatningen tilfalder den kommune, hvor ejendommen ligger.

Kan man opfatte det her som en immobiliskat? Det er sådan set mit spørgsmål til hr. Vernersen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu tror jeg nok, at når vi normalt diskuterer immobile skatter, så diskuterer vi skatter, der sådanne kan flyttes til udlandet, og ikke så meget det spørgsmål, der bliver rejst her, om beskatning af et sommerhus skal ske det ene eller det andet sted. Jeg mener faktisk, det er et helt særskilt spørgsmål, der kunne være anledning til at diskutere, men jeg mener faktisk, det kræver et helt andet lovforslag, hvis man skulle ændre på det.

Jeg er fuldt bekendt med de problemer, som også hr. Ole M. Nielsen rejser her fra Folketingets talerstol, men jeg mener faktisk ikke i den terminologi, man bruger om immobile skatter, at der er den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er jo, fordi jeg selv overvejede at bruge argumentet for at stemme imod det forslag her om immobile skatter.

Kendsgerningen er jo, at man kan bo i udlandet og eje såvel et helårshus som et sommerhus i Danmark. Det kan man sagtens. Altså danskere, der flytter til udlandet og dermed flytter deres beskatning til udlandet, flytter også deres ejendomsværdibeskatning til udlandet. Det er faktisk det, jeg synes det handler om. Eller er det, jeg siger, ikke rigtigt? Det er spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu er det jo normalt den slags spørgsmål, man stiller til ministeren, men jeg synes – jeg kan se, at ministeren ser betænkelig ud – at udredningen på det her område kunne det måske være hensigtsmæssig at vi fik via spørgsmål i udval-

get. Så fik vi den tekniske udredning, der også er nødvendig. Det tror jeg ville være det mest rigtige.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken. Hr. Mikkel Dencker.

Mikkel Dencker (DF):

Lovforslag nr. L 100, som her behandles, er implementeringen af skattestoppet, hvad angår ejendomsværdiskatten. Dermed sættes der langt om længe en stopper for denne skat, som gennem en årrække har været stærkt stigende på grund af ejendomsvurderingernes himmelflugt.

Skattestoppet gennemføres ved, at man lægger et loft over ejendomsvurderingen, som danner grundlaget for beregningen af ejendomsværdiskatten. Dermed sikres det, at ejendomsværdiskatten ikke kan stige over det nuværende niveau. Sker der et fald i ejendomsværdien, vil skatten falde tilsvarende, og det er ganske fornuftigt.

I Dansk Folkeparti bakker vi op om regeringens intention om et skattestop i erkendelse af, at skatter og afgifter ikke er en udtømmelig kilde til finansiering af endeløse offentlige udgifter. Skattepolitikken skal være indrettet således, at danskerne ikke føler, at de bliver frataget en urmelig del af deres arbejdsudbytte. Derfor er det nødvendigt, at skatternes stigning i første omgang standses i form af et skattestop. På længere sigt vil det være ønskeligt for Dansk Folkeparti, at det bliver indkomstskatternes tur til i første omgang at blive standset og derefter sænket.

På denne baggrund kan Dansk Folkeparti støtte det foreliggende forslag.

Charlotte Dyremose (KF):

Der er to delelementer i det her forslag. Det første er en udmøntning af regeringens skattestop, også på boligområdet. Skattestoppet er en vej til bremsning af de evindelige skatter og afgifter, der pålægges danskerne, og vi har i V og K besluttet, at vi nu starter med et skattestop, og at vi så ser frem til også at kunne få skattelettelser. Med den første del af forslaget fører vi nu dette løfte om skattestop ud i livet.

Det andet element i forslaget om ejendomsværdibeskatning af en fraflyttet bolig eller en ubeboet bolig er ganske enkelt et spørgsmål om at sikre, at mennesker ikke behøver at betale skat af en ejendom, de ikke bor i; altså ejen-

domsskat af en ejendom, man egentlig ikke bor i, finder vi det kun rimeligt at ophæve.

Kl. 17.40

En dobbeltbeskatning er både urimelig og med til at mindske mobiliteten på boligmarkedet. Altså man er simpelt hen bange for, om man kan købe en ny bolig, for når man har købt en ny bolig og ikke kan få den gamle solgt, så står man med en dobbelt skattebelastning.

Det finder vi helt urimeligt, og derfor kan vi også støtte forslaget om at ophæve det.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes godt, jeg vil spørge fru Charlotte Dyremose, om fru Charlotte Dyremose ikke er betænkelig ved, at et sådant forslag faktisk betyder, at prisen på fast ejendom stiger.

Det har været diskuteret her i Folketinget utallige gange. Det blev såmænd også diskuteret, da statsministeren hed Poul Schlüter. Nu er det jo nogen tid siden, men statsministeren afviste jo netop dengang at lave disse ændringer, fordi det fik den konsekvens, at så fik man disse prisstigninger, og sådan har diskussionen været hver eneste gang.

Det er jo den bekymring, vi har ved at lave disse ændringer, og hvis man førte dem helt ud i livet og fjernede ejendomsværdibeskatningen, så ville man få langt højere huspriser, som især ville ramme førstegangskøbere, unge mennesker, der skal købe et hus første gang. Det er virkeligt det, der er det grundlæggende problem ved det her forslag.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

For det første vil jeg gerne beklage over for hr. Jens Peter Vernersen, at jeg bruger mine bemærkninger til ham til at afklare min uvidenhed. I mellemtiden har jeg været nede hos embedsfolkene og fået opklaret, så vidt jeg forstår, men det må vi have ordnet yderligere under udvalgsbehandlingen, at skat, der følger af dansk ejendom, tilfalder Danmark.

Så har jeg altså fået et argument imod det forslag her. Det var jo egentlig det, det handlede om. Det skal siges, at jeg var noget imod i forvejen.

Men jeg vil gerne spørge fru Dyremose, om ikke hun mener, at det er en kendsgerning, at vi bliver nødt til at fastholde beskatning af nogle ting, som man ikke kan flytte rundt med, ellers bliver beskatningsgrundlaget i Danmark sim-

pelt hen for lille efterhånden. Det er egentlig det væsentlige og principielle argument for at beskattede fast ejendom.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Vi går videre i ordførerrækken. Hr. Morten Homann.

Morten Homann (SF):

Det her forslag er så regeringens idé om et skattestop udmøntet på ejendomsværdiskatten. Det vil altså sige, bortset fra at skattestoppet ifølge tv og aviserne skulle gælde fra dag 1. Det gælder åbenbart ikke, når det drejer sig om ejendomsværdiskat. Men lad nu gå med det.

Det her forslag er i virkeligheden en meget god illustration af, hvorfor skattestoppet også kan få en social slagside. Det fungerer efter princippet: Har du en stor bolig, som stiger meget i værdi, så kan du få. Har du en lille bolig, som måske ikke stiger i værdi eller falder i værdi, jamen så må du gå.

Det illustrerer meget godt den mulighed, der ligger i det her skattestop, nemlig at de, som har de store og dyre boliger, også er dem, som måske vil få de store prisstigninger, og det er altså også dem, som vil få de største gevinster ud af det her forslag. De, som bor i mindre boliger, de, som bor i boliger, som ikke stiger så meget i værdi, vil slet ikke få nogen gevinst ud af det her. Så det er entydigt en gave til dem, som bor i store boliger, og dem, som bor i boliger, som stiger meget.

Det her forslag får også en anden uheldig konsekvens, nemlig at boligpriserne vil stige, og det er jo ikke, fordi boligpriserne ikke er høje nok i forvejen. Men det her vil altså alt andet lige få boligpriserne til at stige endnu mere, og det vil sige, at det vil blive endnu sværere at komme ind på boligmarkedet.

Så man får endnu en gang en ulighed, som kommer ud af det her forslag. De, som er nuværende boligejere, vil få en gevinst. Den dag, de går ud og sælger deres hus eller deres lejlighed, vil de få en højere pris for den uden at være blevet beskattet af den, så de får en stor gevinst.

Derimod vil folk, som skal ind på boligmarkedet, få det sværere, fordi boligpriserne faktisk stiger, og det vil være sværere at komme i gang på boligmarkedet for nye boligejere. Det vil altså særligt ramme unge, nye boligejere. De får ikke nogen skattesænkning med regeringens forslag, de får i stedet for en lang næse.

I SF ser vi gerne, at man laver nogle omlægninger i skattesystemet, sådan at folk med mellemindkomster, folk med lave indkomster, kommer til at betale noget mindre i skat, men det, at man i regeringen har lagt sig fast på, at man vil lave et skattestop bl.a. på ejendomsværdiskatten, gør, at man er bundet på hænder og fødder for at lave den slags fornuftige og fremadskuede forbedringer af skattesystemet. Det forhindrer skattestoppet simpelt hen.

Kl. 17.45

Dette forslag kaster penge ud til dem, som har de store, dyre huse, og i SF vil vi altså hellere bruge pengene på dem, som har nogle mellemstore eller små indkomster, og lave nogle målrettede skattelettelser til dem.

Jeg vil sige, at forslaget illustrerer meget godt det uheldige ved skattestoppet, og det illustrerer også meget godt, hvorfor der er forskel på, om man støtter regeringen, som vil skabe mere ulighed i befolkningen, eller om man støtter bl.a. SF, som vil give folk med mellemindkomster og lave indkomster nogle flere valgmuligheder, også når de skal skaffe sig en bolig.

Anders Samuelsen (RV):

Nu er det sådan, at en gang imellem kan det godt være, at fagkundskab på et område og en politisk indstilling kan stride imod hinanden, og det skal de også have lov til. Men jeg må sige, at det i hvert fald er sådan, at Det Radikale Venstre er komplet og aldeles enig med hele fagkundskaben på det område, som vi behandler her, altså skatteområdet.

Hele sagkundskaben, alt hvad jeg har kunnet drive op af folk, der har forstand på området, siger, at for at kunne klare os i den internationale konkurrence i fremtiden og for at sikre, at vi har arbejdskraft nok, osv. osv., skal vi sørge for at beskutte de immobile objekter mere og se at få skatten sat ned på de mobile. Det vil oversat til dansk sige, at vi skal sørge for at hæve skatten på f.eks. fast ejendom mere eller mindre, alt afhængig af forholdene, og vi skal sænke skatten på andre områder og gerne kompensere så meget for skattestigning, at resultatet bliver nul. Det ville der være fornuft i, det ville være det eneste rigtige at gøre.

Problemet er bare, at vi har et parti, som fandt ud af, at det var et smart signal at sende til befolkningen, at man ville indføre et skattestop, som primært ville have den effekt, at folk slipper for at opleve, at de år efter år skal betale en anelse mere i ejendomsværdiskat. Det signal vir-

kede, må man sige; det var helt klart en medvirkende årsag til, at regeringen kom til magten. Problemet er bare, at forslaget helt oplagt virker som at tisse i buksene for at holde varmen. Det giver en kortvarig fornøjelse, men på sigt er det rigtig, rigtig ubehageligt, og det vil også blive tilfældet her.

Jeg kan se, hvordan regeringen allerede har måttet slå knuder på sig selv i forbindelse med sin første finanslov for at finde penge til at finansiere bl.a. skattestoppet på fast ejendom. Det Radikale Venstre har fremlagt et fuldt gennearbejdet skatteforslag, som ikke bare er en omlægning og heller ikke, som skatteministeren ellers har sagt, bare er et udtryk for, at når Det Radikale Venstre lægger op til skatteomlægninger, skal man holde på muldvarpen, altså holde på tegnedrenge, fordi det i den sidste ende giver et negativt udslag på den månedlige indkomst.

Af Det Radikale Venstres skatteoplæg, som er gennearbejdet af både Skatteministeriet, Finansministeriet og Økonomiministeriet, og jeg ved snart ikke hvem, fremgår det bl.a., at en familie med en indtægt på knap 600.000 kr. om året vil blive ramt af Det Radikale Venstres udspil på den måde, at den kommer til at betale lige så meget i ejendomsskat som den familie, der har købt hus efter 1998, dvs. en lige behandling, uanset om man har købt før eller efter den 1. juli 1998. Familien vil samtidig blive ramt af, at vi vil hæve afgiften på benzin en anelse, men på trods af alt dette ender den omtalte familie alligevel med en nettoletelse på 9.000 kr. om året efter det radikale skatteudspil.

Det er en fornuftig vej at gå, for vi får på den ene side beskattet fast ejendom og andre faste, immobile værdier i dette land højere og får på den anden side sat skatten på arbejde ned. På den måde sikrer vi os mod den stigende udenlandske konkurrence på bl.a. arbejdskraft, og fastholder i en lidt højere grad folk herhjemme, i stedet for at de flygter ud af landet. Vi giver et godt bidrag til, at Danmark beholder den arbejdskraft, der ikke mindst er behov for om 10 år, hvor den redegørelse, som den forrige regering kom med, og som den nuværende regering også bakker op, viser, at vi kommer til at mangle op mod 100.000 personer på arbejdsmarkedet. Vi sagde selv, at vores oplæg ville sætte ca. 25.000 ekstra i arbejde, Dansk Arbejdsgiverforening sagde 50.000, og Finansministeriet sagde op mod 60.000, så det er den rigtige vej at gå.

Men regeringen har ingen bud på de områder. Den har kun det bud, at den skal leve op til

et populistisk løfte, som den gav i valgkampen, men som ikke løser nogen som helst problemer. Regeringen er oven i købet kommet så langt i selverkendelse, at den inden for de seneste par dage har erkendt, at dens økonomiske politik overhovedet ikke hænger sammen, hvis den ikke får så og så mange ekstra i arbejde inden for de kommende år. Men har vi fået nogen bud på, hvordan det skal kunne lade sig gøre? Nej! Og det forslag, som vi behandler i dag, trækker i den forkerte retning.

Kl. 17.50

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg er fuldstændig enig med den sidste ærede taler i, at det er et helt forkert forslag, som går i den forkerte retning. Jeg kan til nød være enig med regeringen i, at det er vigtigt at sænke skatten på arbejde, men forslaget gør jo muligheden for at sænke skatten på arbejde mindre, fordi man sænker skatten på noget andet.

Vi var tidligere i debatten inde på, at vi bliver nødt til at finde ud af at fastholde og øge beskatningen på de immobile aktiver og de immobile fortjenester her i landet i det omfang, det kan lade sig gøre. Det er simpelt hen for populistisk, og det var også så populistisk, at de nuværende regeringspartier tabte valget i 1998 på ideen om at fjerne ejendomsværdibeskatningen. Befolkningen gennemskuede jo på et eller andet tidspunkt, at det simpelt hen ikke var realistisk at tro, at det kunne lade sig gøre, uden at det kom til at koste noget.

Nu kan vi jo så diskutere, om et skattestop koster noget, og jeg må sige, at vi har sandelig set i den senere tid, hvad det koster på forskellig måde. Det koster rigtig mange nedskæringer rundt omkring, og det koster en masse for befolkningen, når man får gode ideer. Men lad det nu være.

Der er også noget helt andet, noget meget upraktisk: Hvor længe skal det vare? Hvor længe skal vi fastholde en beskatning, der er begrundet i 2001-vurderinger? For det første ved vi jo, at der er urimeligheder i ejendomsvurderingerne, at nogle er for høje og andre for lave, men de urimeligheder fastholder man jo. Hvis man gennemførte en vurdering, som man gjorde tidligere, hvor der trods alt en gang imellem var mulighed for nogle omvurderinger, altså at man skiftede lidt retning i stedet for bare at foretage procentvise reguleringer op og ned i et område, fik man dog en gang imellem rettet op på nogle skævheder, selv om det kunne gå i mange år.

Men nu bliver de skævheder fastholdt, og samtidig bliver de kapitaliseret. Det er jo helt klart, at et hus, der er lavt vurderet, vil alt andet lige kunne bære en højere pris, og omvendt vil et hus, der uheldigvis er blevet højt vurderet på et tidspunkt, nødvendigvis få en lavere handelsværdi. Sådan vil det jo være.

Det er noget helt andet med de nybyggerier. Når man bygger et nyt hus om 10 år, skal man have en eller anden omregningsfaktor til 2001-vurderingen, og det er dog for kunstigt. Det bliver mere og mere skævt, jo længere tid der går, og derfor må jeg spørge: Hvor længe skal det gå på den måde? Det er simpelt hen et dårligt forslag.

Det er simpelt hen også alt for populistisk at spørge folk, om de vil betale mindre i skat. Det er lige nøjagtig det samme som det med Storebæltstaksterne, som vi diskuterer i disse dage, for hvem vil ikke gerne betale mindre i skat? Men vi politikere har nu engang en forpligtelse til at tænke en lille smule mere overordnet, og det har man altså ikke gjort i forslaget her.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Skulle man alene sætte kursen efter de to sidste ærede talere, så det jo lidt broget ud for dette forslag, men alligevel er jeg i stand til at kunne sige tak for en positiv modtagelse af det.

Der er tale om et forslag, som har overordentlig stor værdi. Det er et væsentligt element i regeringens skattestop, det er et væsentligt element i bestræbelserne på at standse den skrue, som næsten føles uden ende, og som har været drejet gennem mange år, og det er et væsentligt element for at sikre trygheden i den danske befolkning.

Nogle har hæftet sig ved, om det vil få den ene eller den anden konsekvens for ejendomspriserne. Jeg vil gerne sige til den radikale ordfører, som i særlig grad var optaget af den problemstilling, at det, der i særlig grad interesserer folk, er jo ikke, om niveauet ligger på det ene eller det andet lag, nej, det er: Hvad koster det? Hvad koster det at bo i det hus, hvad kan jeg disponere med, hvad kan jeg regne med, hvad er min families situation ikke bare i dag, men om 2 år, om 5 år, om 10 år? Det er sådan nogle ting, som betyder meget for specielt unge menneskers etablering, og jeg må sige, at vi med dette forslag løser mange af disse spørgsmål.

Kl. 17.55

Jeg kender godt denne, jeg havde nær sagt, evindelige teoretiske, men meget interessante

debat om, hvorvidt man skal lægge mere skat på fast ejendom, de såkaldte immobile ydelser, som jeg forstår, det hedder på nudansk, eller om man skal lægge mere skat på arbejdsindkomster. Vi har i regeringen lagt en meget klar plan, og vores plan går for det første ud på, at vi med virkning fra den dag, vi tiltrådte, indførte et skattestop. Når jeg siger »med virkning fra den dag«, er det netop for at svare på nogle af de spørgsmål, der har været under debatten, om, hvorfor det ikke kunne træde i kraft tidligere, osv. Det har vi diskuteret grundigt, og vi nåede til den erkendelse, at det kloge og rigtigste var at sige, at den dag vi tiltræder, slår vi en streg i sandet. Alle beslutninger, der træffes efter den dag, er beslutninger, som underlægges det skattestop, vi står for, og med hensyn til beslutninger, som er truffet tidligere, er der i hvert fald nogle af dem, vi ikke har ansvaret for, derfor denne skillelinje. Pinsepakken er et godt eksempel.

I øvrigt vil jeg sige, at diskussionen om skattelettelser kommer jo også ind i billedet, fordi planens første punkt er at indføre et skattestop – at få standset denne strøm af nye skatter og afgifter, som vi har oplevet gennem de sidste 10 år – og planens næste punkt er at få vendt skuden, at få vendt denne olietanker, som det jo næsten er, og rette blikket stift mod det næste mål, som hedder nedsættelse af skat på arbejdsindkomster med virkning fra den 1. januar 2004, forudsat at der er råderum til det. Det er planen, det er den sejlroute, som er lagt på søkortet, og det er det, vi går frem efter.

Det er rigtigt, at det kan diskuteres, hvor meget skat der skal tages af ejendomme, og hvor meget der skal tages af arbejdsindkomster. Men nu har vi altså valgt at følge den linje, som jeg netop har beskrevet, med et effektivt skattestop for ejendomme og en kurs mod en sænkning af skat på arbejdsindkomster med virkning fra den 1. januar 2004.

Der er meget teknik i forslaget, og det er ganske omfattende, men det er også nødvendigt. Der var en, der sagde til mig, da jeg tiltrådte: »Du får det rimelig nemt som skatteminister, når der er indført et skattestop, for så er der jo ikke så meget at se til.« Men enhver kan overbevise sig om, at sådan forholder det sig ikke, bare ved at læse dette lovforslag igennem.

Det er ikke nogen enkel sag at standse denne olietanker, og det er ikke nogen enkel teknisk løsning at indføre et skattestop, som virkelig er effektivt. Det har vi bestræbt os på med dette lovforslag, og jeg håber, at vi under udvalgsar-

bejdet kan få en ordentlig gennemgang af det og få lejlighed til at se, om vi nu også har været rundt i alle hjørner, inklusive aftrapningsordninger, og hvad ved jeg. Men jeg tror faktisk, vi har været hele vejen rundt.

Forslaget vil som sagt få stor betydning for udviklingen på ejendomsmarkedet, både for så vidt angår den enkelte ejendom, som man bor i, og også for så vidt angår handlerne. Det medfører jo, at man kun skal betale skat ét sted, nemlig dér, hvor man bor, i stedet for som nu, hvor man både skal betale for det hus, man kommer fra, og for det hus, man kommer til, indtil man har fået handelen afsluttet. Det synes vi er forkert, og derfor er der lagt op til denne ændring.

Endnu en gang tak for en god modtagelse af forslaget. Vi ser frem til behandlingen i udvalget.

Kl. 18.00

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så har jeg tre korte bemærkninger. Først hr. Anders Samuelsen og derefter hr. Jens Peter Verner sen og hr. Ole M. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Skatteministeren siger, at det, der er væsentligt for folk, er at have tryghed i forhold til, hvor meget de skal betale.

Det er jeg sådan set ikke uenig i. Men jeg tror, at det, der er væsentligt for folk, er at kende det samlede regnestykke. Og det er det samlede regnestykke, vi ikke får fortalt her, for en af konsekvenserne af det her skattestop på ejendomsværdiskatten er jo, at man skal ud at finde penge til at betale for det skattestop. Og et af de steder, hvor man har fundet pengene, er så f.eks. gennem øget brugerbetaling på aftenskoler.

Her har man så valgt at droppe skattestoppet og det, man har lovet i det, Venstre kalder Skattestoppets ABC, og her får vi en øget brugerbetaling. Hvad hjælper det, at man får en letelse på 200 kr., hvis man skal betale 1.000 kr. ekstra et andet sted? Har det noget med tryghed at gøre? Overhovedet ikke.

Så stiller skatteministeren sely spørgsmålet om, hvorfor det er en god idé at vente til næste år, altså tage 2001 plus de 5 pct. Det er der også ét klart og enkelt svar på, nemlig fordi det er for dyrt. Man kunne sagtens teknisk indføre det allerede i år, men det vil koste så meget ekstra, og regeringen har allerede i dag store problemer.

Så kan vi ikke få skatteministeren til at bekræfte, at jo, regeringen gjorde det her af populistiske årsager, men sagligt set er det et dårligt forslag?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det er nu nødvendigt, at skatteministeren en gang imellem er bare lidt konkret, når der bliver stillet spørgsmål.

Der blev jo – og det må skatteministeren være enig i – givet udtryk for fra Venstres daværende skatteordfører, fru Mariann Fischer Boel, at hvis man betalte 10.000 kr. i ejendomsværdiskat dagen før valget, skulle man heller ikke betale mere i den tid, der kom efter. Det var det løfte, der blev givet fra Venstre, og det må man altså konstatere at man løber fra.

Der var et spørgsmål, jeg stillede, som jeg ikke fik svar på: Hvilke planer er der om at kompensere kommunernes tab fra statens side? Hvis ikke skatteministeren besvarer det, må vi jo stille det igennem udvalget.

Lad mig så også sige om det med værdien på fast ejendom: Da vi lavede pinsepakken i sin tid, var det jo Venstre, der sagde, at på grund af disse ændringer ville der være et prislefald på 20 pct. på fast ejendom. Man sagde, at boligejerne ville blive insolvente. Det skete nu ikke i den grad.

Der var mere en prisudjævning.

Præcis med samme argumentation, nemlig at der vil være et prislefald på 20 pct., så vil der, når man laver disse ændringer, der lægges op til her, forekomme prisstigninger, der gør, at den unge generation kommer til at betale mere, når de skal købe bolig. Det er problemet med dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det første er bare for at sige, at jeg meldte ikke ud med hensyn til punkt 2 i forslaget her, altså til det med ejendomsværdiskat ved flytning, altså to ejendomme og ubeboelig ejendom osv. Det støtter jeg fuldt ud. Det princip er jeg helt enig i.

Så tror jeg ikke, at jeg fik et svar på, hvor længe man skal operere med de her 2001-tal. Jeg undrer mig over, hvorfor man ikke kunne fastholde den årlige vurdering og regulering og så trække tilsvarende i ejendomsværdibeskatningsprocenten, så man havde en opdateret vurdering hele tiden. Det havde sådan været naturligt. Det vil selvfølgelig koste lidt, men det koster jo stadig noget at holde vurderingsappara-

tet intakt for at vurdere ombygninger og nybygninger og tilbygninger osv. Hvorfor gør man ikke det, at man har en opdateret vurdering hele tiden?

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af kompetenceopsporingsordninger for arbejdstagere.

Af Ole M. Nielsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 24/1 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Dette beslutningsforslag, som her er til første behandling, kommer fra Kristeligt Folkeparti, og forslaget går ud på at skabe mulighed for etablering af skattebegunstigede opsporingsordninger, som en arbejdsgiver og en arbejdstager kan indbetale til, og som skal finansiere lønudbetalinger og kursusafgifter i perioder, hvor medarbejderen deltager i det, forslaget kalder erhvervsrettet kompetenceudvikling.

Kl. 18.05

Ordningen skal kunne oprettes i et forsikringsselskab eller i en pensionskasse. Indbetalinger skal behandles efter de samme regler som indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger, og det vil sige, at indbetalingerne ikke skal medregnes i arbejdstagerens personlige indkomst. Man føler sig næsten helt hensat til en debat, vi har haft lidt tidligere på dagen omkring dette spørgsmål, men lad nu det ligge.